

3. Jan.

Ale njete, Kneze, ty sy nasch Wotz, my smy lina, ty sy nasch horc
nyczer, a my schizy smy twojeju rukow djelo. Jes. 64, 8. Moj
Horniczero, sym ja twoja Lina, da nemozu a netrebam ja sam nitscho dzie-
lacz; ale dokelz ja tebi nochzu rad so pschecziwicz; da budzesch ty tejsch me-
wjeszie Ktwojemu budobej pschihottowacz a dokonjecz, dy by tejsch tausend-
sadzielanjom bulo. Pschetoz twoj Skutk dale dze hacz ktemu dokonenju.
Schtu moze to sadzielacz? Ty sam prajisch: Schtoz ja czinju, schtu ze te-
mu wobaracz? Jes. 43, 13.

Ton mischter labuje swoj skutk, schtoz won je czinił;

Won s dobrej wohlu tejsch neczini fahlerja;

Moj stworiczeło, iaj, kak rjech me je pschewinył;

Wumoz me wot njeho, so won nedobrywa;

Schak niczo nemozesch, schtoz sam sy czinił, hidzicz,

Kak mozesch da me njete wopuschezeneho widzicz?

Ton dobin Mischter wje, to schtoz so neschikuje

Gor pjezne poredzicz, won swoj skutk dopelni:

Tak budzesch tejsch moj Boh, schtoz me njete wobczezuje

Wottemne sacz, so me ton rjech newobschodzi.

Ja mozy sam nimam, ja ljedom sdychuju

Czin somnu swoj skutk tak, so teze posbjehuju.